

pre Dânsul în veaci.

Psal. 148, 4 35. Binecuvântați, ceriuri, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

36. Binecuvântați, îngerii Domnului, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

37. Binecuvântați, apele și toate ceale mai presus de ceriu, pre Domnul lăudați, și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

38. Bine să cuvinteaze toate puterile Domnului pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

39. Binecuvântați, soare și luna, pre Domnul, lăudați și-L preamăriți pre Dânsul în veaci.

40. Binecuvântați, stealele ceriului, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

41. Binecuvântați, toată ploaia și roaoa, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre El în veaci.

42. Binecuvântați, toate duhurile, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul întru toți veacii.

43. Binecuvântați, focul și zăduful, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

44. Binecuvântați, frigul și căldura, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

45. Binecuvântați, roaoa și zăpada, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

46. Binecuvântați, nopți și zile, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

47. Binecuvântați, lumina și întunecarec, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

48. Binecuvântați, ghiața și gerul, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

49. Binecuvântați, brume și zăpezi, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

50. Binecuvântați, fulgere și nori, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dânsul în veaci.

51. Binecuvintează, pământule, pre Domnul, laudă și-L preainălța pre Dânsul în veaci.

52. Binecuvântați, munți și dealuri, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

53. Binecuvântați, toate ceale ce răsar pre pământ, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

54. Binecuvântați, izvoarele, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

55. Binecuvântați, mări și râuri, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

56. Binecuvântați, chiți și toate ceale ce să mișcă în ape, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

57. Binecuvântați, toate pasările ceriului, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

58. Binecuvântați, toate fierile și toate dobitoacele, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

59. Binecuvântați, fiii oamenilor, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

60. Binecuvântați, Israil, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre El în veaci.

61. Binecuvântați, preoți, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

62. Binecuvântați, slugi, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

63. Binecuvântați, duhurile și sufletele dreptilor, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

64. Binecuvântați, cei cuvioși și smeriți cu inima, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci.

65. Binecuvântați, Ananie, Azarie, Misail, pre Domnul, lăudați și-L preainălțați pre Dânsul în veaci; că ne-au scos pre noi din iad și din mâna morții ne-au mântuit pre noi și ne-au izbăvit pre noi din mijlocul cuptoriului, care ardea cu foc, și din mijlocul vâpăii ne-au izbăvit pre noi.

66. Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui.

67. Binecuvântați, toți credincioșii, pre Domnul Dumnezeul dumnezeilor, lăudați și mărturisiți că în veac e mila Lui”.

CARTEA ESDRII A TREIA

CAP 1

Despre paștile, care le-au adus Iosia, fiind în șapte zile sărbătoarea azimelor, căruia i-au urmat, întru împărăția lui Iuda, Ioahaz, fiul lui, și acestuia, Ioachim, fratele său; iară acestuia, fiul lui; iară acestuia i-au urmat Sedechia, întru a căruia zile s-au robit Ierusalimul.

1. i au adus Iosia paștile în Ierusalim Domnului său și au jertvit pasha în patrusprăzeace zile a lunei dintâiu, tocmind preoții după rândul lor, împodobiți în besearica Domnului.

2. Și au zis leviților, slugilor celor sfinte a lui Israil, să se sfințască pre sine

Domnului, ca să puie sicriul cel sfânt al Domnului în casa, carea o au zidit Solomon, fiul lui David împărat:

3. „Nu va fi voao să-l rădicați pre umeri pre el și acum slujiți Domnului Dumnezeului vostru, și slujiți neamului lui Israil,

4. Și gătiți după neamurile și după

fealiurile voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, și după mărimea lui Solomon, fiul lui.

5. Și stând în besearică după începătura cea părintească a părții voastre, a leviților celor dinaintea fraților voștri, fiilor lui Israil,

6. Cu rânduială jertviți paștile, și gătiți jertvele fraților voștri, și faceți paștile după porunca Domnului, carea s-au dat lui Moisi”.

7. Și au dăruit Iosiia norodului, celui ce s-au aflat, din miei și din iezi treizeci de mii, viței, trei mii; acestea din ceale împărătești s-au dat, după făgăduința, norodului și preoților și leviților.

8. Și au dat Helchiia și Zahariia și Siilos, ispravnicii besearicii, preoților, pentru paști, oi, doao mii șease sute, viței, trei sute.

9. Și Iehoniia și Samea și Natanail, frate-său, și Savias și Ohiil și Ioram, cei preste mii, au dat leviților, pentru paști, oi, cinci mii, viței, șapte sute.

10. Și după ce s-au făcut acestea cu bună cuviință, stătut-au preoții și leviții, având azimele după fealiuri și după împărțealele începăturii părinților înaintea norodului, ca să aducă Domnului, după ceale scrise în cartea lui Moisi; și așa de dimineață.

11. Și au fript pasca la foc, cum să cade, și jertvele le-au fiert în căldări și în tingiri, cu bun miros, și au adus la toți cei din norod.

12. Și după acestea, au gătit lor și preoților, fraților lor, fiilor lui Aaron, pentru că preoții aducea grăsimile până la miazănoapte, și leviții au gătit șie, și preoților, fraților, fiilor lui Aaron.

13. Și cântăreții besearicii, fiii lui Asaf, era în rândul lor, după cum au rânduit David.

14. Și Asaf și Azariia și Edinus, cel de la împăratul.

15. Și portarii, la fieștecarea poartă, ca să nu treacă fieștecare rânduiala sa. Pentru că frații lor, leviții, au gătit lor.

16. Și s-au săvârșit ceale de jertva Domnului, ca întru acea zi să se aducă paștile și să se aducă jertvele pre jertvenicul lui Dumnezeu, după porunca împăratului Iosie.

17. Și au adus fiii lui Israil, cei ce s-au aflat în vremea aceasta, paștile și praznicul azimelor, zile șapte.

18. Și nu s-au adus paști ca acestea întru Israil, din zilele lui Samuil, prorocul.

19. Și toți împărații lui Israil n-au adus paști ca acestea, în ce chip au adus Iosiia, și preoții și leviții și jidovii și tot Israilul, cei ce s-au aflat în lăcuința lor în Ierusalim.

20. Și în anul al optsprăzeacelea al împărăției lui Iosiia, s-au adus paștile acestea.

21. Și s-au îndreptat faptele lui Iosiia înaintea Domnului, cu inimă plină de bună-credință.

22. Și lucrurile lui s-au scris întru vre-

mile ceale mai dinainte, pentru cei ce au păcătuit și au făcut păgânătate înaintea Domnului mai mult decât tot neamul, și împărăția și ceale ce l-au asuprit pre el ca să simță, și cuvintele Domnului s-au sculat întru Israil.

23. Și după toate lucrurile acestea ale lui Iosiia, s-au întâmplat Faraon, împăratul Eghiptului, venind a rădica războiu în Carhamis, la Efrat.

24. Și au ieșit întru întimpinarea lui Iosiia și au trimis la el împăratul Eghiptului, zicând: „Ce e mie și ție, împărate a lui Iuda? Nu asupra ta sânt eu trimis de la Domnul Dumnezeu,

25. Că asupra lui Efraim războiul meu easte. Și acum, Domnul cu mine easte și Domnul cu mine sirguind easte.

26. Depărtează-te de la mine și nu sta împotriva Domnului”.

27. Și nu au întors de la el Iosiia carul său, ci s-au apucat să dea războiu, neluând aminte graiurile lui Ieremie, prorocul, ceale din gura Domnului, cel ce au pus asupra lui războiu, în câmpul lui Maghedaus.

28. Și s-au pogorât boiarii la împăratul Iosiia și au zis împăratul slugilor sale: „Depărtați-mă de la războiu, că am slăbit foarte”.

29. Și îndată l-au depărtat pre el slugile lui de la rând și s-au suit în al doilea car al lui, și ajungând la Ierusalim, și-au schimbat viața sa și s-au îngropat în mormântul cel părintesc.

30. Și în toată Iudeea au jelit pre Iosiia și au plâns Ieremie, prorocul, pentru Iosiia și cei ce șed mai sus l-au plâns pre el cu muierile, până în zioa aceasta.

31. Și s-au dat aceasta, ca să se facă pururea la tot neamul lui Israil.

32. Și acestea sânt scrise în cartea celor arătate pentru împărații lui Iuda, și toate lucrurile care s-au făcut de Iosiia și de mărirea lui și de înțeleagerea lui în legea Domnului.

33. Iară ceale ce s-au făcut de el mai înainte și ceale de acum s-au scris în Cartea împăraților lui Israil și a lui Iuda.

34. Și, luând cei din norod pre Ioahaz, fiul lui Iosie, l-au pus împărat în locul lui Iosie, tatăl lui, fiind de doaozeci și trei de ani.

35. Și au împărățit în Iuda și în Ierusalim trei luni.

36. Și l-au mutat pre el împăratul Eghiptului, ca să nu împărățască în Ierusalim.

37. Și au păgubit pre norod cu o sută de talanți de argint și cu un talant de aur.

38. Și au pus împăratul Eghiptului împărat pre Ioachim, fratele lui, împărat lui Iuda și Ierusalimului.

39. Și au legat Ioachim pre boiarii cei mari și pre Zarachi, fratele lui, prinzindu-l, l-au scos din Eghipt.

40. Și era Ioachim de doaozeci și cinci de ani când s-au făcut împărat în Iudeea și în Ierusalim, și au făcut rău înaintea Domnului.

41. Și asupra acestuia s-au suit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și, legându-l cu legături de aramă, l-au dus în Vavilon.

42. Și din sfintele vase ale Domnului luând Navohodonosor și, ducându-le, le-au spânzurat în besearica lui, în Vavilon.

43. Și ceale ce s-au scris de el și de necurăția lui și hula lui s-au scris în Cartea vremilor împăraților.

44. Și în locul lui Ioachim, au împărățit fiul lui, carele, când s-au pus împărat, era de optsprezece ani.

45. Și au împărățit trei luni și zece zile în Ierusalim și au făcut rău înaintea Domnului.

46. Și după un an, trimițind Navohodonosor, l-au mutat pre el în Vavilon împreună cu vasele ceale sfinte ale Domnului.

47. Și au pus pre Sedechiia împărat lui Iuda și Ierusalimului, de doazeci și unul de ani fiind.

48. Și au împărățit unsprezece ani și au făcut rău înaintea Domnului și nu s-au rușinat de graiurile care s-au grăit prin Ieremiia din gura Domnului.

49. Și fiind jurat de împăratul Navohodonosor, pre numele Domnului, călcând jurământul, s-au depărtat.

50. Și, învârtoșindu-și cerbicea sa și inima sa, au călcat ceale legiuite ale Domnului Dumnezeului lui Israil.

51. Și povățuitorii norodului și ai preoților multe nelegiuri au făcut, și mai mult decât toate necurățiile tuturor neamurilor, și au spurcat besearica Domnului cea sfințită în Ierusalim.

52. Și au trimis Dumnezeu părinților lor pre îngerul Său să-i chiiame pre ei, că nu să îndura de ei și de lăcașul Său.

53. Iară ei își bătea joc de vestitorii Lui și, în zioa în care au grăit Domnul, ei batjocorea pre prorocii Lui, până ce, mâniindu-Să El pre norodul Său pentru păgânătăți, au poruncit împăraților haldeilor să se suie asupra lor.

54. Aceștia au omorât pre tinerii lor cu sabie împregiurul sfintei lor besearici, și nu le-au fost milă de cel tinăr și de fecioară și de bătrân și de cel mai tinăr al lor.

55. Ci pre toți i-au dat în mâinile lor și toate vasele Domnului ceale sfinte, ceale mari și ceale mici, și vasăle sicriului lui Dumnezeu.

56. Și lăzile ceale împărătești, luându-le, le-au dus în Vavilon și au ars Casa Domnului.

57. Și au surpat zidurile Ierusalimului și turnurile lui le-au ars cu foc și au sfârșit toate ceale mărite ale lui a le face de nimica, și pre cei rămași de sabie i-au dus în Vavilon.

58. Și au fost slugi lui și fiilor lui, până ce au împărățit persii, ca să se plinească cuvântul Domnului, care au fost în gura lui Ieremie, până va binevoi pământul sâmbetele sale, în toată vremea pustuirii sale au sărbat

întru plinirea anilor șeptezeci.

CAP 2

Chir, împăratul perșilor, pre jidovii cei robiți îi trimite în pământul lor, carii începând a înnoi Ierusalimul și besearica, îi oprește Artaxerx, pentru pârale oarecărora.

1. mpărățind Chir preste perși, în anul dintâiu, ca să se plinească cuvântul Domnului, care au fost în gura lui Ieremie,

2. Rădicat-au Domnul duhul lui Chir, împăratul perșilor, și au strigat în toată împărăția sa și împreună prin scrisori, zicând:

3. „Aceasta zice împăratul perșilor, Chir: «Pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel Preaînalt, m-au arătat împărat lumii.

4. Și mi-au arătat mie să zidesc Lui casă în Ierusalimul cel din Iudeea.

5. Cine easte, dară, dintru voi din neamul lui, Domnul lui cu dânsul, și, suindu-să la Ierusalim cel din Iudeea, să zidească Casa Domnului lui Israil; Acesta easte Domnul, Cel ce au sălășluit în Ierusalim.

6. Drept aceea, câți lăcuiesc pre alocurea să ajute lui, cei din locul lui,

7. Cu aur și cu argint, cu dări, cu cai și cu dobitoace, împreună cu ceialalți, carii la rugăciune sânt puși în besearica Domnului, cea din Ierusalim»”.

8. Și, așezindu-se mai-marii neamurilor familiilor lui Iuda și neamul lui Veniamin și preoții și leviții și a tuturor a căroră au rădicat Domnul duhul, ca să se suie să zidească Casa Domnului din Ierusalim, și cei de primpregiurul lor

9. Au ajutat întru toate cu argint și cu aur, cu cai, cu dobitoace și cu multe făgăduințe ale multora, a căroră minte s-au rădicat.

10. Și împăratul Chir au scos vasele Domnului ceale sfinte, care le-au fost adus Navohodonosor din Ierusalim și le-au fost spânzurat în capiștea lui.

11. Și, scoțindu-le Chir, împăratul perșilor, le-au dat lui Mitridat, păzitorului camerei sale.

12. Și prin acesta, s-au dat lui Avasar, ispravnicului Iudeii.

13. Și numărul acestora era: păhară de aur, o mie, și păhară de argint, o mie, câștii de argint, doazeci și noao, năstrăpi de aur, treizeci, de argint, doao mii și patru sute, și alte vase, o mie.

14. Și toate vasele, care s-au adus, de aur și de argint, cinci mii patru sute șesezeci și noao.

15. Și s-au adunat de la Sanavasar, împreună cu cei din robie, din Vavilon la Ierusalim.

16. Iară în anii cei după vremea lui Artaxerx, împăratul perșilor, au scris la el împotivă, asupra celor ce lăcuiesc în Ierusalim și în Iudeea, Vilemos și Mitridat și Tavelios și Ratimos și Veeltimos și Semelios,

scriitoriul, și ceialalți, carii cu aceștia împreună să întocmesc, și cei ce lăcuiesc în Samariia și în cealealalte locuri, această iscălită carte:

17. „Împăratului Artaxerx, domnului, slugile tale, Ratimos, cel preste ceale ce să nimeresc, și Semelie, scriitoriul, și ceialalți ai sfatului lor, și judecătorii cei din Chilo Siriia, și din Finichi.

18. Și acum, în știre să fie domnului împăratului că jidovii, suindu-să de la voi la noi, venind la Ierusalim, cetatea cea vicleană și rea, zidesc ulițele, și zidurile ei le toclesc, și besearica încep.

19. Deci, de să va zidi cetatea aceasta și să vor sfârși zidurile, bir nu vor suferi a da, ci și împăraților vor sta împotriva.

20. Și de vreamă ce să fac ale besearicii, bine a fi am socotit să nu treacem aceasta cu vederea.

21. Ci să înștiințăm pre domnul nostru, împăratul, ca în ce chip să va părea ție să se cerceteaze cărțile ceale de la părinții tăi.

22. Și vei afla întru ceale de pomenire scrise despre acestea și vei cunoaște că cetatea aceea era vicleană, și împărați și cetăți turburând.

23. Și jidovii vicleani și războaie bătând întru ea, încă din veac, pentru carea pricină și cetatea aceasta s-au pustiit.

24. Acum, dară, arătăm ție, doamne împărate, că de să va zidi de nou cetatea aceasta și să vor rădica zidurile ei, mai mult ție pogorâre nu va fi la Siriia cea gropiloasă și la Finichi”.

25. Atunci, au răspuns împăratul lui Ratim, celui ce scria ceale ce să întâmplă, și lui Veeltetmu și lui Sameleu, scriitoriului, și celoralalți, carii împreună să toclesc și lăcuiesc în Samariia și în Siriia și în Finichi, ceale mai jos scrise:

26. „Cetiv-am cartea, carea o ați trimis la mine; drept aceea, am poruncit să se caute, și s-au aflat cum că cetatea aceea este din veac împotrivoare împăraților.

27. Și oamenii vicleșuguri și războaie întru ea făcând, și împărați tari și putearnici era în Ierusalim stăpânind, și bir luând de la Asiriia cea gropiloasă și de la Finichi.

28. Acum, dară, am poruncit să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea, și mai înainte a să vedea ca afară de acestea nimica să nu să facă.

29. Și să nu meargă înainte mai mult răutatea, ca împărații să se turbure”.

30. Atunci, cetindu-se ceale scrise de împăratul Artaxerx, Ratimos și Semelios, scriitoriul, și cei ce cu aceștia împreună să punea, purcezind la Ierusalim cu grabă, cu cai și cu rânduială de gloată, au început a opri pre cei ce zidea.

31. Și s-au oprit zidirea besearicii din Ierusalim până la al doilea an al împărăției lui Darie, împăratul persilor.

CAP 3

Dormind Darie după ospățul cel mare care au făcut, i să pun aceste întrebări: au vinul, împăratul, muiarea sau adevărul e mai tare?

1. i împărățind Darie, au făcut ospăț mare tuturor celor de supt ascultarea lui și tuturor celor din casă născuți ai lui,

2. Și tuturor boiarilor celor mari ai Midiei și ai Persidiei, și tuturor domnilor și povățuitorilor și stăpânitorilor locurilor celor de la Indiia, până la Etiopiia, carii era întru ceale o sută doaozeci și șapte de domnii.

3. Și după ce au mâncat și au beut, și după ce s-au săturat, s-au răsipit; atunci, Darie, împăratul, s-au dus la așternutul său și au dormit și s-au deșteptat.

4. Atunci, cei trei tineri, păzitorii trupului, carii păzea trupul împăratului, au zis unul cătră altul:

5. „Să zicem fieștecarele dintră noi un cuvânt, care va fi mai tare, și ori al căruia cuvânt să va arăta mai înțelept decât celalalt va da lui Darie împărat daruri mari și biruințe mari,

6. Și cu porfiră a să îmbrăca și din vase de aur a bea și pre aur a dormi și cară cu frâne de aur și chivără de vison și lăntuge împregiurul grumazilor lui,

7. Și al doilea va ședea după Darie, pentru înțelepciunea lui, și rudă lui Darie să va numi”.

8. Și atunci, scriind fieștecarele cuvântul său, l-au pecetluit și l-au pus supt perina lui Darie împărat, și au zis:

9. „Când să va scula împăratul, vor da lui cartea și pre carele va judeca împăratul și cei trei mari deregători ai Persiei, că cuvântul lui easte mai înțelept, lui să va da biruința, în ce chip s-au scris”.

10. Unul au scris: „Mai tare easte vinul”.

11. Celalalt au scris: „Mai tare easte împăratul”.

12. Al treilea au scris: „Mai tari sânt muierele, iară mai mult decât toate biruiaște adevărul”.

13. Și când s-au sculat împăratul, luând scrisorile, le-au dat lui și le-au cetit.

14. Și trimițind, au chemat pre toți boiarii cei mari ai Persidei și ai Midiei, și pre domnii și povățuitorii și căpeteniile locurilor și deregătorii,

15. Și au șezut în divan și au cetit cartea înaintea lor.

16. Și au zis: „Chemați pre tinerii aceia și ei să-și areate cuvintele sale”.

17. Și s-au chemat și au intrat înlăuntru și le-au zis lor: „Spuneți noao ceale ce ați scris!”

18. Și au început cel dintâiu, cel ce au zis că vinul easte mai tare, și au zis așa: „Bărbați, cum nu easte mai tare vinul? Că pre toți oamenii carii îl beau îi înșală.

19. Cugetul, și al împăratului și al săracului, îl face unul, și al robului

și al celui slobod, și al săracului și al bogatului.

20. Și tot cugetul îl schimbă spre bună plăcere și spre veselie, și nu-și aduce aminte de tot năcazul și de toată detoriia.

21. Și toate inimile le face bogate, și nu-și aduc aminte de împărat sau de domn, și toate prin talanți le face a grăi.

22. Și nu-și aduce aminte, când beau, a iubi pre priiatini și pre frați, și nu preste mult scot sabiile.

23. Și când să trezesc de vin, nu-și aduc aminte de ceale ce au făcut.

24. O, bărbaților! Au nu e mai tare vinul, care silește a face așa?" Și după ce au zis acestea, au tăcut.

CAP 4

Arătându-să putearea împăratului, a muierei și a adevărului, dar mai înainte puindu-să adevărul la cearerea lui Zorovavel, împăratul dă îndărăpt vasăle ceale sfinte, dând jidovilor slobozenie și cheltuială să zidească Ierusalimul și besearica.

1. i au început al doilea a grăi, cel ce au zis că easte mai tare împăratul.

2. „O, bărbați! Au nu sânt mai tari oamenii, cei ce stăpânesc pământul și marea și toate câte sânt întru eale?

3. Iară împăratul mai tare easte, și domnește pre toți și stăpânește, și tot, orice va zice lor, fac; de va zice lor să facă războiu, unul asupra altuia fac.

4. Și de-i va trimite pre ei asupra vrăjmașilor, merg și surpă munți și ziduri și turnuri.

5. Ucid și să ucid, și cuvântul împăratului nu-l calcă; și de vor birui, împăratului aduc toate,

6. Și câte vor prăda, și cealealalte toate. Și câți nu să oștesc și nu dau războiu, ci lucră pământul, iarăși după ce samănă, săcerând, aduc împăratului.

7. Și unul pre altul silind, aduc biruri împăratului, și el unul singur easte.

8. De va zice să omoară, omoară; de va zice să lasă, lasă; au zis să bată, bat;

9. Au zis să pustiască, pustiesc; au zis să zidească, zidesc; au zis să taie, taie; au zis să răsădească, răsădesc.

10. Și tot norodul lui și puterile lui de el unul ascultă, și la acestea el șeade, mănâncă și bea și doarme.

11. Și aceștia păzesc pre el împregiur și nu poate fieștecarele a merge și a face lucrurile sale, nici pot să nu-l asculte pre el.

12. O, bărbaților! Cum nu easte mai tare împăratul, că așa ascultat easte?" Și au tăcut.

13. Iară al treilea, cel ce au zis de muieri și de adevăr, acesta easte Zorovavel, au început a grăi:

14. „O, bărbaților! Au, doară, nu e mare împăratul, și mulți sânt oamenii? Și vinul nu e tare?

15. Dară cine easte cel ce stăpânește pre ei? Au cine easte cel ce-i domnește pre ei? Au nu sânt

muierile? Muierile au născut pre împăratul și pre tot norodul, carele stăpânește marea și pământul.

16. Și dintru eale s-au făcut și acestea i-au crescut pre ei, cei ce sădesc viile, din care să face vinul.

17. Și acestea fac îmbrăcămintele oamenilor, și acestea fac mărire oamenilor și fără de muieri nu pot fi oamenii.

18. Și de vor aduna aur și argint și tot lucrul frumos, au nu iubesc pre o muiare frumoasă la chip și la frumsește?

19. Și toate acestea lăsându-le la dânsa, cască, și cu gura căscată să uită la ea, și toți pre ea o aleg mai mult decât aurul și decât argintul și decât tot lucrul frumos.

20. Lasă omul pre tatăl său, carele l-au hrănit pre el, și țara sa, și să lipește de muiarea sa.

21. Și cu muiarea-și lasă sufletul, și nici de tată-său nu-și aduce aminte, nici de mumă-sa, nici de țară.

22. Și dintru aceasta să cade să știți voi că muierile vă stăpânesc pre voi.

23. Au nu trudiți și osteniți și toate le aduceți și le dați muierilor, și ia omul sabiia sa și iasă la căi să tâlhărească și să fure și pre mare umblă și prin râuri.

24. Și pre leu veade și întru întunearec merge, și, după ce fură și răpește și dezbracă de haine, la cea iubită aduce.

25. Și mai mult iubește omul pre muiarea sa, decât pre tatăl său și pre mumă-sa.

26. Și mulți s-au fluturat la chipuri pentru muieri și robi s-au făcut pentru eale.

27. Și mulți au perit și au greșit și au păcătuit pentru muieri.

28. Și acum, nu-mi creadeți mie? Au nu e împăratul mare cu oblăduirea lui, au nu toate țerile să tem a să atinge de el?

29. Văzutu-l-am pre el și pre Apamina, fata lui Vartac, celui minunat, țiiitoarea împăratului, șezind de-a dreapta împăratului,

30. Și luând stema din capul împăratului și puindu-o pre sine, și da palme cu stânga împăratului.

31. Și la acestea împăratul căscând gura, să uita la ea; și de-i va râde lui, râde, iară de să va măhni asupra lui, să cucerește ei, ca să se împace cu el.

32. O, bărbaților! Cum nu sânt tari muierile, de vream ce fac așa?"

33. Atunci, împăratul și deregătorii căuta unul la altul,

34. Și au început a grăi pentru adevăr: „O, bărbaților! Au nu sânt tari muierile? Mare e pământul și înalt easte ceriul și iute la alergat soarele, că într-o zi să întoarce și încungiură ceriul, și iarăși aleargă la locul său.

35. Au nu e mare cel ce face acestea? Ci adevărul e mare și mai tare decât toate.

36. Tot pământul chiiamă adevărul și ceriul pre el bine-l cuvintează, și toate lucrurile să clătesc și să cutremură și nimica la el nu easte strâmb.

37. Nedrept easte vinul, nedrept easte împăratul, nedrepte sânt muierile, nedrepti sânt toți fiii oamenilor și nedrepte sânt toate lucrurile lor, ceale ce sânt ca aceastea, și nu easte întru eale adevăr și cu nedreptatea lor pier.

38. Iară adevărul rămâne și e tare în veac și trăiaște și biruiaște în veacul veacului.

39. Și nu easte la el priimire de feațe, nici osibiri, ci ceale dreapte face, de toate nedreptățile și realele să fereaste și la toți sânt plăcute lucrurile lui.

40. Și la judecata lui nimica nu easte nedrept, și aceasta easte putearea și împărăția și oblăduirea și mărimea tuturor veacurilor! Bine e cuvântat Dumnezeuul adevărului!”

41. Și au încetat a grăi și tot norodul atunci au răspuns,

42. Și atunci, au zis: „Mare e adevărul și mai tare easte!” Atunci, împăratul au zis lui: „Ceare orice vei vrea, mai mult decât ceale scrise, și voiu da ție, pentru că te-ai aflat mai înțelept și alătura cu mine vei șede, și rudeniia mea te vei chema”.

43. Atunci, au zis împăratului: „Adu-ți aminte de făgăduința carea ai făgăduit să zidești Ierusalimul,

44. În zioa în carea împărăția ta ai luat, toate vasele ceale luate din Ierusalim să le trimiți, care le-au osibit Chir, când au făgăduit să taie Vavilonul, și s-au făgăduit că le va trimite acolo,

45. Și tu ai făgăduit să zidești besearica, carea o au ars idumeii, când s-au pustiit Iudeea de haldei.

46. Și acum, aceasta easte ce te rog, doamne împărate, și ce ceiu de la tine! Și aceasta easte mărimea de la tine! Rogu-mă, dar, pentru ca să faci făgăduința carea ai făgăduit împăratului ceriului a face, din gura ta!”

47. Atunci, sculându-să împăratul Darie, l-au sărutat pre el și au scris pentru el cărți cătră toți deregătorii și biruitorii locurilor și povățuitorii și domnii, ca să-l petreacă pre el și pre toți cei cu el, carii să suie să zidească Ierusalimul.

48. Și la toți biruitorii locurilor din Siria cea gropiloasă și din Finichi și la cei din Livan, au scris cărți să ducă leamne de chedru din Livan la Ierusalim și ca împreună cu el să zidească cetatea.

49. Și au scris la toți jidovii, carii să suie de la împărăție la Iudeea de slobozenie; tot tarele și biruitoriul de loc și domnul și deregătorii de casă să nu meargă la ușile lor.

50. Și toată țara, carea o țin ei, să fie lor fără de dajde și să lasă Idumeii satele care le opresc jidovilor.

51. Și la zidirea besearicii să dea pre an talanți doozeci, până ce să va zidi;

52. Și la jertvenic, arderi de tot să se ia în toate zilele, precum au poruncă, alți șeptesprăzece talanți să aducă, preste an zeace.

53. Și toți cei ce merg din Vavilon să zidească cetatea, să fie volnici ei și fiii lor, și toți preoții, carii merg.

54. Și au scris și darea și podoaba preoțască, cu carea slujesc întru ea.

55. Și leviților au scris să le dea dare până să va săvârși Casa și Ierusalimul a să zidi.

56. Și la toți cei ce păzesc cetatea au scris să le dea lor sorți și cheltuiale.

57. Și au trimis toate vasele, care le-au osibit Chir de la Vavilon, și toate câte au zis Chir să facă, și el au poruncit să facă, și să trimită la Ierusalim.

58. Și când au ieșit tinerelul, rădicând fața la ceriu înaintea Ierusalimului, au binecuvântat pre Împăratul ceriului, zicând:

59. „De la Tine easte biruința și de la Tine easte înțelepciunea și a Ta easte mărirea, și eu robul Tău sânt.

60. Bine ești cuvântat, Cel ce mi-ai dat mie înțelepciune, și Ție mărturisesc, Stăpâne al părinților!”

61. Și au luat cărțile și au ieșit și au venit în Vavilon și au vestit tuturor fraților săi.

62. Și binecuvântară pre Dumnezeuul părinților săi, căci le-au dat lor slobozire și răsuflare

63. A să sui și a zidi Ierusalimul și besearica, întru carea s-au numit numele Domnului, și s-au desfătat cu musice și cu bucurie șapte zile.

CAP 5

Să însămnează cei ce să întorc din robiiia Vavilonului în Ierusalim și în Iudeea. Și încep înnoirea cetății și a besearicii, dar să opresc până la o vreamă.

1. i după aceasta, s-au ales a să sui căpeteniile caselor neamurilor după fealiurile lor și muierile lor și fiii și featele lor și slugile lor și slujnicile lor și dobitoacele lor.

2. Și Darie au trimis împreună cu ei o mie de călărași, până vor așeza pre ei la Ierusalim cu pace și cu musice și cu tâmpene și cu fluere.

3. Și toți frații lor jucând, și i-au făcut pre ei să se suie împreună cu aceia.

4. Și aceastea sânt numele bărbaților celor ce să suia, după neamurile lor, la fealiuri, la împărțala începăturii lor.

5. Preoții, fiii lui Finees, fiii lui Aaron, Iisus al lui Iosedec, al lui Sareu, și Ioachim a lui Zorovavel, al lui Salatiil din casa lui David, din sămânța lui Fares și din fealiul lui Iuda,

6. Carele au grăit la Darie, împăratul persilor, cuvinte înțeleapte la al doilea an al îm-

părăției lui, în luna lui nisan, luna dintâiu.

7. Și aceștia sânt din Iudeea, carii s-au suit din robii înstrăinării, pre carii i-au înstrăinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Vavilon, și s-au înturnat la Ierusalim.

8. Și ceaualtă jidovime, fieștecare la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel și cu Iisus, Neemiia, Zahariia, Reiseu, Eniu, Mardoheu, Velsar, Asfaros, Reeliu, Roim, Voana, a celor dintâiu povățuitori ai lor.

9. Numărul celor de la neam și povățuitorii lor:

10. Fiii lui Foros, doao mii o sută șaptezeci și doi.

11. Fiii lui Safat, patru sute șaptezeci și doi.

12. Fiii lui Ares, 756.

13. Fiii lui Faat Moav, 2812.

14. Fiii lui Ilam, 1254.

15. Fiii lui Zatii, 945.

16. Fiii lui Horve, șapte sute cinci.

17. Fiii lui Vani, 648.

18. Fiii lui Vive, 623.

19. Fiii lui Sadas, 3222.

20. Fiii lui Adonican, 667.

21. Fiii lui Vagoi, 2066.

22. Fiii lui Adinu, 454.

23. Fiii lui Atirisiu, noaozeci și doi.

24. Fiii lui Chilan și Azitas, 67.

25. Fiii lui Azuran, 432.

26. Fiii lui Ananie, o sută unul.

27. Fiii lui Arom, treizeci și doi.

28. Fiii lui Vasa, 300 doaozeci și trei.

29. Fiii lui Arsifurit, o sută doi.

30. Fiii lui Metirus, 3000 cinci.

31. Fiii lui Vetlomon, 123.

32. Cei din Netofas, cincizeci și cinci.

33. Cei din Anatot, 158.

34. Cei din Vetsamos, patruzeci și doi.

35. Cei din Cariatiarios, doaozeci și cinci.

36. Cei din Cafiras și din Virot, 743.

37. Cei din Tiras, șapte sute.

38. Cei din Hadias și Amidii, 422.

39. Cei din Chirama și Gavdis, 621.

40. Cei din Macalon, 122.

41. Cei din Vitolio, cincizeci și doi.

42. Fiii lui Nefis, 156.

43. Fiii lui Calamolal și Onus, 725.

44. Fiii lui Ierehu, 200 patruzeci și cinci.

45. Fiii lui Anaas, 3330.

46. Preoții, fiii lui Iedu, fiul lui Iisus, la fiii lui Sanasiv, 972.

47. Fiii din Esemiro, 1052.

48. Fiii lui Fasaron, 1047.

49. Fiii din Carmi, 257.

50. Iară leviții, fiii lui Iesue și Cadmiil și Van și Suia, 74.

51. Cântăreții besearicii, fiii lui Asaf, 128.

52. Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Ita, fiii lui Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui Sami, de toți 139.

63. (a) În cea veachie easte: patruzeci și doao de mii

53. Robii besearicii, fiii lui Isaf, fiii lui Asifa, fiii lui Tavaot, fiii lui Chiras, fiii lui Sud, fiii lui Faleu, fiii lui Lavana, fiii lui Agrava, fiii lui Acua, fiii lui Uta, fiii lui Chitav, fiii lui Agava, fiii lui Seve,

54. Fiii lui Anan, fiii lui Catua, fiii lui Ghedur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva, fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziau, fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vaste, fiii lui Asana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi, fiii lui Acuv, fiii lui Aicfa, fiii lui Asur, fiii lui Farachim, fiii lui Vasalot.

55. Fiii lui Meeda, fiii lui Cuta, fiii lui Harsa, fiii lui Harcus, fiii lui Asirar, fiii lui Tomi, fiii lui Nasit, fiii lui Atifa.

56. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asapfion, fiii lui Farira, fiii lui Ieili, fiii lui Lozon, fiii lui Iedail, fiii lui Safet.

57. Fiii lui Aghiei, fiii lui Faharet, fiii lui Savia, fiii lui Sarotiia, fiii lui Masia, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui Savat, fiii lui Alom.

58. Toți robii besearicii și fiii slugilor lui Solomon, 372.

59. Aceștia sânt carii s-au suit de la Termelet și Telersas, povățuitorii lor, Harlatalar și Alar, și nu putea să vestească neamurile lor și semințiile, că sânt din Israil fiii lui Ladan, fiul lui Van, fiul lui Nicodan, 652.

60. Și din preoții cei ce să apucă de preoție și nu s-au aflat, fiii lui Ovdiei, fiii lui Acos, fiii lui Adus, celui ce au luat pre Avghiia muiare, din featele lui Verzeleu, și s-au numit pre numele lui.

61. Și cercându-să la socoteală scrisoarea, cea de rudă a acestora și neaflându-să, s-au osibit a preoți.

62. Și le-au zis lor Neemiia și Ataria să nu aibă ei parte din ceale sfinte, până ce să va scula arhiereu, îmbrăcat cu arătarea și cu adevărul.

63. Și aceștia toți era de la Israil, de doisprăzece ani, și mai sus, afară din slugi și slujnice, 4360 (a).

64. Slugile lor și slujnicele, 7347.

65. Cântăreții și cântătorii, 245.

66. Cămile, patru sute treizeci și cinci.

67. Și cai, șapte sute treizeci și șase.

68. Mușcoi, doao sute patruzeci și cinci.

69. Asini, 5000 cinci sute doaozeci și cinci.

70. Și din povățuitori, după neamuri, când venea ei la besearica lui Dumnezeu, cea din Ierusalim, s-au făgăduit să rădice Casa în locul ei, după putearea lor, și să se dea la sfânta cămară pentru lucruri taleri de aur, o mie, și de argint taleri, șase mii, și veșminte preotești, o sută.

trei sute și șesăzeci.

71. Și au sălășluit preoții și leviții și cei din norod în Ierusalim și în țară și cântăreții besearicii și portarii și tot Israilul, la satele lor.

72. Și sosind luna a șaptea și fiind fiii lui Israil fieștecarele pre acasă, și s-au adunat cu toții dimpreună la lărgimea porții ceii dintâiu, carea easte cătră răsărit.

73. Și stând Iisus, al lui Iosedec, și frații lui, preoții, și Zorovavel, al lui Salatiil, și frații lui, au gătit jertvenicul Dumnezeului lui Israil, ca să aducă pre el arderi de tot, după urmarea celor mărturisite din cartea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.

74. Și s-au adunat la ei din cealealalte neamuri ale pământului și au așezat jertvenicul la locul său (b), că vrajbă era lor, și i-au întărit pre ei toate neamurile pre pământ, și aducea jertve după vreme și arderi de tot Domnului, dimineața și seara.

75. Și au adus praznicul înfigerii corturilor, în ce chip s-au rânduit în lege, și jertve în toate zilele cum să cuvinea, și după aceastea, aducerile ceale necurmăte și jertva sâmbetelor și a lunilor noao și a tuturor praznicelor celor sfințite.

76. Și oricâți au făgăduit făgăduință lui Dumnezeu, din luna a noao a lunei a șaptea, au început a aduce jertve lui Dumnezeu, că besearica lui Dumnezeu încă nu să zidisă.

77. Și au dat bani pietrarilor și meșterilor de lemn, și mâncări și beuturi de bucurie.

78. Și hara sidoneanilor și tireanilor, ca să aducă ei de la Livan leamne de chedru, ca să aducă plute la vadul Iopiei, după porunca carea s-au scris lor de la Chir, împăratul persilor.

79. Și în al doilea an, mergând la besearica lui Dumnezeu în Ierusalim, în luna a doao, început-au Zorovavel, a lui Salatiil, și Iisus, a lui Iosedec, și frații lor și preoții și leviții, și toți cei ce au venit din robie în Ierusalim și au întemeiat Casa lui Dumnezeu, la luna a noao a lunei a doao, în al doilea an după ce au venit în Iudeea și în Ierusalim.

80. Și au pus pre leviți, de doaozeci de ani, preste lucrurile Domnului, și au stătut Iisus, și fiiul lui și frații și Cadmiil, fratele, și fiii lui Madiavun și fiii lui Ioda, a lui Iliadun, împreună cu fiii și frații, toți leviții cei dimpreună ispravnici preste lucruri, făcând la lucruri în Casa lui Dumnezeu. Și au zidit zidarii besearica lui Dumnezeu.

81. Și au stătut preoții toți împodobiți cu musice și cu trâmbițe, și leviții, fiii lui Asaf, având țimbalele, lăudând pre Domnul și binecuvântând după rânduiala lui David, împăratul lui Israil.

82. Și au glăsuț prin laude, mărturisind

74. (b) Lor.

Domnului, că bunătatea Lui și mărirea Lui e în veaci, întru tot Israilul.

83. Și tot norodul au trâmbitat și au strigat cu glas mare, dând laudă Domnului, pentru rădicarea Casii Domnului.

84. Și au venit din preoți, din leviți și din cei ce șed înainte, după familiile lor, cei bătrâni, carii au văzut casa cea mai dinaintea aceștia, la zidirea aceștia cu plânsoare și cu strigare mare, și mulți pentru trâmbițe și pentru bucuria cea cu glas mare, cât norodul nu auzea trâmbițele, pentru plânsoarea norodului;

85. Pentru că era gloată, carea trâmbita foarte tare, ca de departe să se auză.

86. Și, auzind vrăjmașii neamului lui Iuda și a lui Veniamin, au venit ca să cunoască pentru ce e glasul trâmbițelor.

87. Și au cunoscut că cei din robie zidesc besearica Domnului Dumnezeului lui Israil.

88. Și venind la Zorovavel și la Iisus și la povățuitorii neamurilor, au zis lor: „Să zidim împreună cu voi, că aseamenea cu voi ascultăm de Domnul vostru și Lui jertvim, din zilele lui Asvasaret, împăratul asiriianilor, carele ne-au mutat pre noi aici”.

89. Și au zis Zorovavel și Iisus și povățuitorii neamurilor lui Israil: „Nu e noao și voao a zidi Casa Domnului Dumnezeului nostru, că noi singuri vom zidi Domnului lui Israil, cu urmare, precum au rânduit voao Chir, împăratul persilor”.

90. Și neamurile pământului împotivindu-să (v) asupra celor din Iudeea, și bătând cetatea, oprea zidirea. Și vicleșuguri și aduceri de noroade și zarve făcând, au oprit a să săvârși zidirea în toată vremea vieții împăratului Chir, și s-au oprit de la zidire în doi ani, până la împărăția lui Darie.

CAP 6

Jidovii zidesc besearica lui Dumnezeu, cu slobozenia lui Darie.

1. i în anul al doilea al împărăției lui Darie, au prorocit Agheu, și Zahariia, al lui Ado, prorocii, la jidovi și la cei din Ierusalim, întru numele Domnului Dumnezeului lui Israil, la ei.

2. Și atunci, stând Zorovavel, al lui Salatiil, și Iisus, al lui Iosedec, au început a zidi Casa Domnului, cea din Ierusalim, fiind împreună cu prorocii Domnului, carii le ajuta lor.

3. Într-această vreme, era la ei de față Sisinis, biruitorul Siriei și a Finichiei, și Satravuzan și cei împreună tovarăși ai lui, și ziseră lor:

4. „Cine v-au rânduit voao de zidiți casa aceasta și acoperemântul acesta, și alte toate săvârșiți? Și carii sânt ziditorii, cei ce săvârșesc aceastea?”

5. Și au avut har bătrânii jidovilor, socotință făcându-să în robie de la Domnul.

6. Și nu s-au oprit de la zidire, până a să face

90. (v) În cea veachie easte: dormind.

știre lui Darie pentru ei și a să răspunde.

7. Izvodul cărții, carea au scris lui Darie și au trimis Sisinis, biruatoriul Siriei și a Finichiei și Satravuzan și cei împreună tovarăși și cei din Siria și din Finichi domni: „Împăratului Darie, bucurie.

8. Toate știute să fie domnului nostru, împăratului, că mergând la țara Iudeii și venind în Ierusalim, cetatea, am prins pre jidovii cei bătrâni a robiei, în cetatea Ierusalimului, zidind casă mare Domnului, noao,

9. De pietri cioplite de mult preț, leamne puindu-să în ziduri.

10. Și lucrurile acelea în grabă să fac și bine sporindu-să lucrul în mâinile lor și cu toată mărirea și nevoița săvârșindu-să.

11. Atunci, am întrebat de bătrânii aceia, zicând: «Cine poruncindu-vă voao zidiți casa aceasta și întemeiați lucrurile aceastea?»

12. Deci, i-am întrebat pre ei pentru ca să arătăm ție și să scriem ție pre oamenii cei ce povățuiesc; și scrisoarea numelor cearem de la cei ce era înainte povățuitori.

13. Și ei au răspuns noao, zicând: «Noi sântem slugi Domnului, Celui ce au făcut ceriul și pământul».

14. Și era casa aceasta zidită mai înainte cu mulți ani, prin împăratul lui Israil, mare și tare, și s-au sfârșit.

15. Și de vreme ce părinții noștri amărând au păcătuit asupra Domnului cel ceresc al lui Israil, i-au dat pre ei în mâinile lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului haldeilor.

16. Și casa, strâcându-o, o au ars, și pre norod l-au dus în robie la Vavilon.

17. Iară, în anul dintâiu, când împărătea Chir preste țara Vavilonului, au scris împăratul Chir să se zidească casa aceasta.

18. Și sfintele vase, ceale de aur și de argint, care le-au scos Navohodonosor din casa cea din Ierusalim și le-au spânzurat în besearica lui, împăratul Chir iară le-au scos din besearica cea din Vavilon și s-au dat lui Zorovavel și lui Sanavasasar, biruatoriului.

19. Și s-au poruncit lui ca să ducă aceste vase și să le puie în besearica cea din Ierusalim, și besearica Domnului aceasta să se zidească în loc.

20. Atunci Sanavasasar, acela, mergând au pus temeliile Casii Domnului, ceii din Ierusalim. Și de atunci până acum, zidindu-să, nu s-au sfârșit.

21. Acum, dară, de socoteaște împăratul să se caute în cămările împărătești cărțile lui Chir,

22. Și de să va afla cum că cu știrea împăratului Chir să face zidirea Casii Domnului, ceii din Ierusalim, și de să pare domnului, împăratului nostru, răspunză pentru aceastea”.

23. Atunci, împăratul Darie au poruncit să caute în cămările ceale împărătești cărțile ceale ce să afla în Vavilon. Și s-au aflat la Ecvatana, în turnul cel din țara Midiei, loc întru care era pomenite aceastea,

24. În anul dintâiu al împărăției lui Chir. Împăratul Chir au poruncit să zidească Casa Domnului cea din Ierusalim, întru carea jertvesc cu foc, făr’ de încetare.

25. A căriia înălțimea de șesezeci de coți, lățimea de coți 60 și trei. Case de pietri cioplite și o casă de lemn noao de țară și cheltuială să se dea din casa împăratului Chir.

26. Și vasele ceale sfinte ale Casii Domnului, ceale de aur și ceale de argint, care le-au scos Navohodonosor din casa cea din Ierusalim. Și le-au adus în Vavilon să le așeze în casa cea din Ierusalim, unde era stând ca să se puie acolo.

27. Și au poruncit lui Sisin, biruatoriului Siriei și a Finichiei, și lui Satravuzan și celor împreună tovarăși să se nevoiască, și celor rânduiți în Siria și în Finichia povățuitori să se ferească de loc. Și să lasă pre Zorovavel, sluga Domnului și biruatoriul Iudeii, și pre bătrânii iudeilor a zidi în loc Casa aceea a Domnului:

28. „Și eu am rânduit cu tot deadinsul să zidească și să ia aminte, ca să lucre împreună cu cei din robia iudeilor, până să va săvârși Casa Domnului.

29. Și din birul Chilosiriei și Finichiei, cu nevoiță rânduială, să se dea oamenilor acestora, ce s-au rânduit spre jertvă Domnului, lui Zorovavel, biruatoriului, din tauri, și din berbeci și din miei.

30. Așijderea, și grâu și sare și vin și untdelemn, neîncetat preste an, în ce chip preoții cei din Ierusalim vor zice să se cheltuiască, în toată zioa făr’ de price.

31. Ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui Înalt, pentru împăratul și pentru slugile lui, și să se roage pentru viața lor.

32. Și au poruncit ca, oricâți ar trece ceva din ceale mai înainte scrise sau nu vor plini, să se ia lemn dintru ale lui și întru acela să se spânzure, și averile lui să fie împărătești.

33. Pentru aceea, și Domnul, a Căruia nume să chiiamă acolo, să stângă pre tot împăratul și pre tot neamul, care va întinde mâna ca să oprească, au să facă rău Casii Domnului, ceii din Ierusalim.

34. Și eu, împăratul Darie, am poruncit ca cu nevoiță să se facă aceastea”.

CAP 7

Săvârșindu-să înnoirea, să sfințească besearica și să fac paștile.

1. tunci, Sisin, biruatoriul Chilosiriei și al Finichiei, și Satravuzan, și cei împreună tovarăși, urmând celor poruncite de la împăratul Darie,

2. Isprăvnicia, preste lucrurile ceale sfinte, mai cu nevoiță ajutorind bătrânilor, preoților și iudeilor și stătătorilor besearicii.

3. Și cu sporiu să făcea lucrurile ceale sfinte,

prorocind Agheu și Zaharie, prorocii.

4. Și au săvârșit acestea prin porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil, și cu voia lui Chir și a lui Darie și Artaxerx, împăratului perșilor.

5. Și s-au săvârșit Casa cea sfântă, până în 20 și trei de zile ale lunii lui adar, întru al șaselea an al lui Darie, împăratului perșilor.

6. Și au făcut fiii lui Israil și preoții și leviții și ceialalți din robime, carii s-au adaos, după ceale ce sânt scrise în cartea lui Moisi.

7. Și au adus la sfințirea Casii Domnului tauri, o sută, berbeci, 2 sute, miei, patru sute,

8. Tapi, pentru păcatul a tot Israilul, doi-sprăzece, după numărul începătorilor de neamurile lui Israil.

9. Și au stăut preoții și leviții, după neamuri, împodobii la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil, după cartea lui Moisi, și portarii la fieștecarea poartă.

10. Și au adus fiii lui Israil, împreună cu cei din robie, paștile în 14 zile ale lunei dintâiu, când s-au curățit preoții și leviții,

11. Împreună, și toți fiii robiei, că s-au curățit.

12. Că leviții toți odată s-au curățit și au junghiiat paștile la toți fiii robiei și la frații săi preoții și șie.

13. Și au mâncat fiii lui Israil, cei din robie, toți câți s-au osibit de urâciunile neamurilor pământului, căutând pre Domnul.

14. Și au adus (a) sărbătoarea azimelor 7 zile, veselindu-să înaintea Domnului.

15. Pentru că au întors sfatul împăratului asiriianilor spre ei, ca să întărească mâinile lor la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil.

CAP 8

Suindu-să Esdra din Vavilon în Ierusalim, i să dă scrisoarea lui Artaxerx, în care să cuprind darurile care s-au dat jidovilor. Să numără cei ce s-au suit cu dânsul.

1. i după acestea, când au împărățit Artaxerx, împăratul perșilor,

2. Mers-au Esdra, al lui Sareu, al lui Ezvriu, al lui Helchiu, al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memerot, al lui Zareu, al lui Saulie, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui Aaron, preotului celui dintâiu;

3. Acesta, Esdra, s-au suit din Vavilon, ca un cărturariu iscusit fiind, în Leagea lui Moisi, cea de Dumnezeu dată lui Israil.

4. Și i-au dat lui împăratul mărire, aflând har înaintea lui la toate poftele lui.

5. Și s-au suit împreună din fiii lui Israil și din preoți și din leviți și cântăreți de besearică și portari și robi ai besearicii, în Ierusalim,

6. În anul al șaptelea al împărăției lui

14. (a) Prăznuit.

CAP 7 ȘI 8

Artaxerx, în luna a cincea. Acesta e anul al șaptelea al împăratului, că ieșind de la Vavilon la lună noao a lunei dintâiu,

7. Au sosit la Ierusalim după călătoria cea bună, carea s-au dat lor de la Domnul.

8. Pentru că Esdra multă știință cuprindea, ca nimica să nu lasă dintru ceale din leagea Domnului și din porunci a învăța pre tot Ierusalimul toate îndreptările și judecățile.

9. Și venind porunca carea s-au scris de Artaxerx împărat la Esdra, preotul, și cetitoriul de leagea Domnului, a căriia izvod easte scrisoarea cea mai jos scrisă:

10. „Împăratul Artaxerx, lui Esdra, preotului, și cetitoriului legii Domnului, bucurie.

11. Și ceale iubitoare de oameni eu alegând, am poruncit celor ce vor vrea din neamul jidovilor, alegând ei și din preoți și din leviți, și fiind ei întru împărăția noastră, să meargă împreună cu tine la Ierusalim.

12. Deci, câți vor pofți, pornească împreună, cum s-au părut și mie și celor șapte priiatini sfeatnici,

13. Pentru ca să cerceteaze ceale ce sânt în Iudeea și în Ierusalim,

14. Cu urmare, în ce chip să află în leagea Domnului,

15. Și să aducă daruri Domnului lui Israil, care le-am făgăduit, și eu și priiatinii, în Ierusalim, și tot aurul și argintul, care s-ar afla în țara Vavilonului, Domnului în Ierusalim,

16. Împreună cu cel dăruit de norod, la besearica Domnului Dumnezeuului lor, cea din Ierusalim, să se adune și argint și aur. Pentru junci și pentru berbeci și pentru miei și pentru ceale ce urmează acestora,

17. Cât să aducă jertve Domnului, la jertvenicul Domnului Dumnezeuului lor, cel din Ierusalim.

18. Și toate, oricâte vei vrea împreună cu frații tăi să faci cu aurul și cu argintul, fă după voia Dumnezeuului tău.

19. Și vasele ceale sfinte ale Domnului, ce să dau ție la treaba besearicii, ceii din Ierusalim a Dumnezeuului tău, le vei pune înaintea Dumnezeuului tău, în Ierusalim.

20. Și cealelalte, oricâte vor trebui ție la treaba besearicii Dumnezeuului tău, vei da din vistieria cea împărătească.

21. Și eu, împăratul Artaxerx, am poruncit păzitorilor vistieriilor Siriei și Finichiei ca câte va trimite Esdra, preotul și cetitoriul legii lui Dumnezeu celui de Sus, cu grab să i să dea,

22. Până la o sută de talanți de argint; așijderea, și până la o sută de cori de grâu, și vin, veadre o sută, și alte cât de multe.

23. Toate după a lui Dumnezeu leage să se săvârșească, cu nevointă Dumnezeuului celui Înalt, pentru ca să nu fie urgie întru împărăția împăratului și a fiilor lui.

24. Și voao să zice, ca tuturor preoților și leviților și cântăreților besea-

ricii și portarilor și robilor besearicii și tocmitorilor besearicii aceștia:

25. Nici un bir, nici alt rău să se facă, și nimenea să nu aibă volnicie a pune ceva asupra acestora.

26. Și tu, Esdro, după înțelepciunea lui Dumnezeu pune judecători și legiuitori, ca să judece în toată Siria și Finichia pre toți cei ce știu legea Dumnezeului tău, și pre cei ce nu știu îi vei învăța.

27. Și toți câți ar călca legea Dumnezeului tău și cea împărătească, cu deadinsul, să vor ierta, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu pagubă de argint, sau cu izgonire”.

28. Și au zis Esdra, scriitoriul: „Bindecuvântat e singur Domnul Dumnezeu părinților miei, Cel ce au dat acestea în inima împăratului, ca să cinstească Casa Lui cea din Ierusalim.

29. Și pre mine m-au cinstit înaintea împăratului și înaintea sfeatnicilor și înaintea tuturor priiatinilor și a boiarilor lui.

30. Și eu cu bună îndrăznire m-am făcut, după ajutorul Domnului Dumnezeului meu, și am adunat bărbați din Israil, ca să se suie cu mine.

31. Și aceștia sânt cei mai mari povățuitori, după neamurile lor și după împărțealele începătorilor, cei ce să suie sus cu mine din Vavilon, împărățind Artaxerx împărat.

32. Din fiii lui Finees: Ghirson; din fiii lui Itamar: Gamil.

33. Din fiii lui David: Letus, al lui Seheniu.

34. Din fiii lui Fares: Zaharie, și cu el s-au scris oameni 150.

35. Din fiii lui Salomon: Aveli, Achias, al lui Zaharie, și cu el oameni 200.

36. Din fiii lui Zatom: Sehenias, al lui Iezel, și împreună cu el oameni 300.

37. Din fiii lui Adin: Ovir, al lui Ionan, și cu el împreună oameni 250.

38. Din fiii lui Elam: Iesias, al lui Gotoliu, și împreună cu el bărbați șeazezeci.

39. Din fiii lui Safatia: Zaharie, al lui Mihail, și împreună cu ei bărbați 70.

40. Din fiii lui Ioav: Avadiaz, al lui Iezil, și cu el bărbați 212.

41. Din fiii lui Vanid: Asalimot, al lui Iosafia, și cu el bărbați o sută șeazezeci.

42. Din fiii lui Vavi: Zaharia, al lui Vivai, și cu el bărbați doazeci și opt.

43. Din fiii lui Astat: Ioanis Acatan, și cu el bărbați 110.

44. Din fiii lui Adonicam, cei mai de pre urmă, și acestea sânt numele lor: Elifalatos, Ieul și Samea, și cu ei bărbați 70.

45. Din fiii lui Vaguti, al lui Istacur, și cu el bărbați 70.

46. Și i-am adunat pre ei la râul ce să zice Teran, și am tăbărât trei zile acolo și i-am oblicit pre ei.

47. Și din fiii preoților și din leviți ne-aflând acolo, am trimis la Eleazar, și, iată, au venit și Masman și Alnatan și Mamean și Iorivon Natan, Enatan, Zaharia

și Mosolamon, povățuitorii și știutorii.

48. Și am zis lor să meargă la Dadeu, povățuitorul cel din locul pazii vistieriei, poruncindu-le lor să grăiască cu Dadeu și cu frații lui și cu cei din locul păzitorilor de vistierie, să ne trimiță noao pre cei ce vor sluji în Casa Domnului nostru.

49. Și am adus noao, după mâna cea tare a Domnului nostru, bărbați știutori din fiii lui Moli, al lui Levi, al lui Israil, pre Aseviesa și pre fiii lui și pre frați, carii era 18.

50. Și Asevian și Anuon și Osean, frate, din fiii Hananeului, și fiii lor bărbați, doazeci.

51. Și din robii besearicii, carii au dat David, și povățuitorii la lucrul leviților, robi ai besearicii, 220. A tuturor s-au arătat scrisoarea numelor,

52. Șeazezeci și șapte, și am făgăduit acolo post tinerilor înaintea Domnului Dumnezeului nostru, să cearem de la El bună călătorie, și noao, și celor ce era împreună cu noi, fiilor noștri și dobitoacelor.

53. Pentru că m-am rușinat a ceare de la împăratul și pedestri și călărași și petrecere pentru apărarea de cei ce ne stau împotrivă,

54. Că am zis împăratului cum că putearea Domnului nostru va fi cu cei ce-L caută pre El într-o toată îndreptarea.

55. Și iarăși ne-am rugat Domnului nostru pentru toate acestea și L-am aflat pre El bun și blând.

56. Osibit-am, din căpeteniile neamurilor și a preoților, bărbați doisprăzece, pre Esesvria și pre Asamian, și împreună cu ei dintru frații lor, bărbați zece.

57. Și le-am pus lor argintul și aurul și sfințele unealte ale Casii Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfeatnicii lui și deregătorii, și tot Israilul.

58. Și când am pus, le-am dat lor tălanți de argint 650, și vase de argint de o sută de tălanți, și de aur de o sută de tălanți, și ferecături de aur doazeci.

59. Și vase de aramă, de aramă bună, carea sclipeaște ca aurul, vase doaosprăzece.

60. Și am zis lor: «Și voi sfinți sânteți Domnului, și vasele ceale sfinte și aurul și argintul este făgăduință Domnului părinților noștri.

61. Priveghiați și păziți până le veți da căpeteniilor neamului preoților și leviților și povățuitorilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, în cămările Casii Dumnezeului nostru».

62. Și preoții și leviții, cei ce au luat argintul și aurul și vasele ceale din Ierusalim, le-au băgat în besearica Domnului.

63. Și purcezind de la râul lui Tera, în doaosprăzece ale lunii dintâiu, am intrat în Ierusalim după mâna cea tare a Domnului nostru, ceaea ce era deasupra noastră; și ne-au mântuit pre noi de la intrare de tot vrăjmașul și am

venit în Ierusalim.

64. Și făcându-să acolo zioa a treia, în zioa a patra stând, argintul și aurul s-au dat în Casa Domnului nostru, și Marimot, fiul lui Iuri, preotului.

65. Și cu el, Eliazar, al lui Finees, și era cu ei Iosavados, al lui Iisus, și Moit, al lui Savanu, leviții, la număr și la toată cumpănitura.

66. Și au scris tot trasul lor, într-unul acel ceas.

67. Și cei ce au venit din robie au adus jertve Dumnezeului lui Israil, Domnului, junince, doasprăzeace, și pentru tot Israilul, berbeci, noazeci și șese.

68. Miei, șeptezeci și doi, țapi pentru mântuire, doisprăzeace, toate jertvă Domnului.

69. Și au dat poruncile împăratului la deregătorii cei împărătești ai casii și la biruatoriul Chelo-Siriei și a Finichiei, și au mărit pre norod și pre besearica Domnului.

70. Și după ce s-au săvârșit acestea, au venit la mine povățuitorii, zicând:

71. «Nu au osibit neamul lui Israil și boiarii și preoții și leviții neamurile ceale de alt neam ale pământului; și necurățiile de la neamurile hananeilor și heteilor și ferezeilor și ievuseilor și moaviteanilor și eghipteanilor și idumeilor,

72. Pentru că au lăcuit împreună cu featele lor și ei și fiii lor, și s-au amestecat sămânța cea sfântă cu neamurile ceale de alt neam ale pământului, și avea parte cei mai mari povățuitori și deregătorii din nelegiuirea aceasta de la începutul lucrului».

73. Și au fost îndată cât am auzit eu acestea, mi-am rupt hainele și veșmântul cel sfințit și mi-am smuls părul, și din cap și din barbă, și am șezut în gânduri și măhnit.

74. Și s-au pornit asupra mea câți atunci era răvnitori spre cuvântul Domnului Dumnezeului lui Israil, plângând eu pentru nelegiuire; și ședeam trist până la jertva cea de seară.

75. Și sculându-mă de la post, rupte având hainele și veșmântul cel sfânt, plecând genunchile și întinzind mâinile către Domnul, ziceam:

76. «Doamne, rușinatu-m-am și m-am înfruntat înaintea feații Tale,

77. Pentru că păcatele noastre s-au înmulțit preste capetele noastre și necunoștințele noastre au ajuns până la ceriu,

78. Încă din vremea părinților noștri, și sântem într-un mare păcat până în zioa aceasta.

79. Și pentru păcatele noastre și ale părinților noștri ne-am dat împreună cu frații noștri și împreună cu împărații noștri și împreună cu preoții noștri, cei ce au împărățit pământul spre sabie și spre robie și spre pradă cu rușine, până în zioa aceasta.

80. Și acum, întrucât s-au făcut noao milă de la Tine, ca să rămâie noao rădăcină și nume în locul sfințirei Tale,

81. Și a să descoperi noao luminătoriu în

Casa Domnului Dumnezeului nostru, să ne dea noao hrană în vremea lucrului nostru.

82. Și lucrând noi, nu ne-am părăsit de către Dumnezeul nostru, Cel ce ne-au făcut pre noi cu har înaintea împăraților persilor, să ne dea noao hrană,

83. Și a mări besearica Domnului nostru și a rădica Sionul cel pustiu și a ne da noao întărire în Iudeea și în Ierusalim.

84. Și acum, ce vom zice, Doamne, având acestea? Pentru că am călcat poruncile Tale, care le-ai dat în mâna slugilor Tale, prorocilor, zicând

85. Că: 'Pământul, întru care intrați să-l moșteniți, este pământ pângărit cu pângăriciunea celor de alt neam ai pământului, și de necurăția lor l-au umplut pre el.

86. Și acum featele lor să nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și featele voastre să nu le dați la fiii lor.

87. Și nu căutați a vă uni cu ei în toată vremea, ca să vă întăriți și să mâncați ceale bune ale pământului, și veți face moștenire fiilor voștri până în veac'».

88. Și ceale ce să întâmplă, toate să fac noao pentru lucrurile noastre ceale reale și pentru păcatele noastre ceale mari; pentru că Tu, Doamne, ne-ai ușurat păcatele noastre,

89. Și ne-ai dat noao rădăcină ca aceasta; iarăși ne-am întors a călca legea Ta, ca să ne amestecăm întru necurăția neamurilor pământului.

90. Au nu Te-ai mâniaat spre noi, ca să ne pierzi pre noi, cât să nu rămâie rădăcină și sămânță și numele nostru?

91. Doamne, al lui Israil, adevărat ești, pentru că am rămas rădăcină de astăzi înainte.

92. Iată, acum sântem înaintea Ta, întru fărădelegile noastre, pentru că nu mai este a sta înaintea Ta pentru acestea”.

93. Și când să ruga Esdra, să mărturisea plângând căzut la pământ înaintea besearicii, s-au adunat la el din Ierusalim mulțime multă foarte, bărbați și muieri și tineri, pentru că mare plângere era întru mulțime.

94. Și strigând Iehoniia, al lui Ieile, din fiii lui Israil, au zis: „Esdro, noi am păcătuit Domnului Dumnezeu, căci am lăcuit împreună cu muieri de alt neam, din neamurile pământului.

95. Și acum, este deasupra a tot Israilul; întru aceasta, facă-să noao jurământ către Domnul, să scoatem toate muierile noastre ceale de alt neam, împreună cu fiii lor,

96. Precum socotești tu. Și câți să supun legii Domnului, scoală-te, săvârșește,

97. Pentru că la tine este lucrul și noi cu tine sântem pururea a face”.

98. Și sculându-să Esdra, au jurat pre căpeteniile neamului preoților și ai leviților, a tot Israilul, ca să facă acestea; și au jurat.

CAP 9

Să poruncească să lapede muierile ceale de alt neam și prun-

cii. Și să însamă carii dintră leviți și dintră preoți sânt împreunați cu acestea. Esdra, după ce cetește legea Domnului, poruncește ca toți să se întorcă la locurile sale și să fie veaseli.

1. i sculându-să Esdra de la curtea besearicii, au mers la camera lui Ionan, al lui Eliasiv.
2. Și mâind acolo, pâine nu au gustat, nici au beut apă, plângând, fărădelegile ceale mari ale mulțimei.
3. Și s-au făcut strigare în toată Iudeea și în Ierusalim, la toți cei din robie, ca să se adune în Ierusalim.
4. Și câți nu s-ar întâmpla în doao sau trei zile, după judecata bătrânilor, carii mai sus șed, să vor omorî dobitoacele lor și el să va înstrăina de la mulțimea robiei.
5. Și s-au adunat toți cei din neamul lui Iuda și al lui Veniamin, în trei zile în Ierusalim, aceasta easte luna a noaoa, în doaozeci ale lunei.
6. Și au șezut împreună toată mulțimea în curtea besearicii, tremurând pentru iarna carea era.
7. Și sculându-să Esdra, au zis lor: „Voi ați făcut fărădelege și ați lăcuit împreună cu muieri de alt neam, ca să adaogeti păcatele lui Israil.
8. Și acum, dați mărturisire și mărire Domnului Dumnezeului nostru,
9. Și faceți voia Lui și vă osibiți de neamurile pământului și de muierile ceale de alt neam”.
10. Și au strigat tot norodul și au zis cu glas mare: „Așea, după cum ai zis, vom face!
11. Ci mulțimea e multă și vream de iarnă și nu putem să stăm descoperiți și lucrul nostru nu easte de o zi, nici de doao, pentru că mult am păcătuit întru acestea.
12. Și să stea povățuitorii, cei dinainte ai mulțimei și toți cei din lăcașurile noastre, câți au muieri de alt neam.
13. Să vie să-și ia vream din tot locul, bătrânii și judecătorii, până vor dezlega mânia Domnului de la noi, cea pentru porunca aceasta”.
14. Ioanatas, al lui Azail, și Iezechiia, al lui Teocan, au arătat după acestea; și Mosolamos și Levi și Savateu au îndemnat împreună cu ei;
15. Și au făcut după toate acestea cei dintru robime.
16. Și au ales lui Esdra, preotul, bărbați, povățuitori ai părinților lor, pre toți pre nume, și au șezut împreună, la luna cea noao a lunei a zeacea, a cerca lucrul.
17. Și s-au adus la săvârșit ceale pentru bărbații cei ce țin la sine muieri de alt neam, până la luna a noaoa a lunii ceii dintâiu.
18. Și s-au aflat, din preoții cei ce s-au adunat, carii avea muieri de alt neam:
19. Din fiii lui Iisus, al lui Iosedec, și ai fraților lui Matilas, și Eleazar și Iorivos și Ioadanos.
20. Și au pus mâinile să scoată pre muierile sale și, spre curățire, berbeci pentru cu-

răția lor.

21. Și din fiii lui Emir: Ananiia și Zavdeu și Ianis și Sameos și Ereil și Azariia.
22. Și din fiii lui Fes: Eliona, Masias, Ismailos și Natanail și Ochidil și Talsas.
23. Și din leviți: Iozavados și Semis și Colios, acesta easte Calitas și Pateu și Iuda și Ionas.
24. Din cântăreții besearicii: Eliasavos, Vachur.
25. Din portari: Salum și Tulvanos.
26. Dintr-ai lui Israil, din fiii lui Foros: Iermas și Edias și Melhias și Mailos și Eliazar și Asevias și Vaaneas.
27. Din fiii lui Ila: Matanias, Zaharie și Eriil și Ieremot și Andias.
28. Și din fiii lui Zamot: Eliadas, Elisimus, Otonia, Iarimot și Savat și Sardeos.
29. Din fiii lui Vivai: Ioan și Ananiia și Iosavad și Amatis.
30. Din fiii lui Mani: Olamos, Mamuhos, Iedeos, Iasuv și Iasailos și Ieremot.
31. Și din fiii lui Adi: Naatos și Moosias, Lacunos și Naidos și Matanias și Sestil și Valnuos și Manasia.
32. Și din fiii lui Anan: Elionas și Aseas și Melhia și Saveos și Simon, al lui Hosameu.
33. Și din fiii lui Asum: Altaneu și Matias și Vaneas, Elifalat și Manasi și Semen.
34. Și din fiii lui Maani: Ieremie, Modis, Omairos, Ioil, Mavdan și Pelias și Anos, Caravasion și Enasiv și Mamnitanaim, Eleasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemiia, Natania.
35. Și din fiii lui Ozora: Sesis, Esril, Azail, Samatos, Zamvri, Iosifus.
36. Și din fiii lui Etma: Mazitiia, Zavadeia, Ides, Iuil, Vaneas. Toți aceștia au lăcuit împreună cu muieri de alt neam și le-au slobozit pre eale împreună cu fiii.
37. Și au lăcuit preoții și leviții și cei din Israil în Ierusalim și în țară, la lună noao a lunei a șaptea, și fiii lui Israil, întru lăcașurile lor.
38. Și s-au adunat toată mulțimea împreună deodată la lărgimea cea de cătră răsăritul porții besearicii,
39. Și au zis lui Esdra, preotului și cetitoriului, să aducă Leagea lui Moisi, carea s-au dat de Domnul Dumnezeu lui Israil.
40. Și au adus Esdra, arhiereul, leagea la toată mulțimea, de la om până la muiare și la toți preoții, să auză leagea în lună noao a lunei a șaptea.
41. Și au cetit la lărgimea porții ceii dintâiu a besearicii, din zori până la amiază, înaintea bărbaților și a muierilor, și adaosă toată mulțimea la leage.
42. Și au stătut Esdra, preotul și cetitoriul legii, pre scaonul judecății, cel de lemn, care s-au tocmit.
43. Și au stătut lângă el Matatias,

Samus, Ananiia, Azariia, Uriia, Iezechiia, Valasam, de-a dreapta.

44. Și de-a stânga, Faldeu și Misail, Melhiia, Aotasuf, Navariia.

45. Și luând Esdra cartea legii înaintea mulțimei, pentru că ședea întâiu cu mărire înaintea tuturor,

46. Și dezlegând leagea, toți în picioare au stătut și bine au cuvântat Esdra pre Domnul Dumnezeu cel Înalt, pre Dumnezeu Savaot Atotțiitorul.

47. Și au strigat toată mulțimea: „Amin!”

48. Și rădicând în sus mâinile și căzind la pământ, s-au închinat Domnului.

49. Iisus și Anus și Saraviia și Adinos și Iacov, Savatea, Aftea, Meaneas și Caletas, Azaria și Ioazavd și Ananiia, Viatas, leviții învăța leagea Domnului, răspicând cetirea.

50. Și au zis Atparatis lui Esdra, arhiereului și cetitoriului, și leviților, celor ce cetea mulțimei cătră toți:

51. „Zioa aceasta easte sfântă Domnului”. Și toți plângea când auzea leagea:

52. „Drept aceea, mergând, mâncați grăsimi și beați dulceți și trimiteți trimiteri la cei ce nu au,

53. Pentru că sfântă e zioa Domnului și nu vă măhniți, că Domnul vă va mări pre voi”.

54. Și leviții porunca toate norodului, zicând: „Zioa aceasta sfântă easte Domnului, nu vă măhniți”.

55. Și s-au dus toți să mănânce și să bea și să se veselească și să dea trimiteri celor ce nu au și să se veselească foarte pentru că s-au răspicat cuvintele care s-au învățat și s-au adunat.

CARTEA ÎNTELEPCIUNEI

Cuvânt înainte

ceastă carte să zice Întelepciunea lui Solomon pentru cuvintele acestea din cap 9, stih 7: „Tu m-ai ales pre mine împărat norodului Tău”. În trei părți să poate împărți: în partea dintâiu, până la cap 7, îndeamnă spre iubirea și nevoița întelepciunei; în partea a doao, până la cap 10, spune izvorul ei; în partea a treia, pomenește rodurile și lucrările întelepciunei.

Scriitoriul cărții aceștia au fost proroc și dascal, măcar că nu anume au scris prorocii, ci porunci de evlavie și de întelepciune, întră care pune unele prorocii de Hristos. Așa, în capul al doilea, să cuprindă frumoasă prorocie de patima lui Hristos. În capul 1,7,8, frumos să scriu darurile întelepciunei ceii nezidite. De bunătățile vieții viitoare, în capul al treilea, multe și frumoase învățături avem, care să văd, ca cum ar aștearne calea adevărului evanghelicesc.

Precum Solomon, în Cartea pildelor, pre cei deosebi, așa scriitoriul cărții aceștia pre împărați și pre domni, mai cu samă, îi învață. Multe mărturii dintru această carte aduc Sfinții Părinți, încă și S. Besearică au luat parimii dintr-însa și le-au rânduit să se cetească în besearică, ca și cealealalte Sfinte Scripturi, dintru care lucru luminat să veade că această carte easte dumnezeiască.

CAP 1

Judecătorii să fie drepti. Pre Domnul află cei ce-L cearcă cu inimă dreaptă și cu credință. Iară de păcătoși și de gânduri deșearte fuge. Domnul, toate plinindu-le, nimic nu să tainuiască de Dânsul. Cântirea și minciuna sânt urâte. Nu pofti moartea întru neazuri, că Dumnezeu nu Să bucură de moartea celor vii.

*3 Împă.
3, 9
Isaiia
56, 1

*2 Para.
15, 2

1.* **N**ubiți dreptatea, cei ce judecați pământul; cunoașteți pre Domnul întru bunătate și întru smereniia inimii, căutați-L pre El.

2.* Că Să află celor ce nu-L ispitesc pre El și Să arată celor ce au credință întru Dânsul.

3. Că cugetele ceale răzvlătite despart de la Dumnezeu, iară putearea (a) muștră pre cei fără de minte.

3. (a) Ce s-au ispitiți. 6. (b) Că iubitoriu de oameni

4. Că în sufletul cel viclean nu va intra întelepciunea, nici va lăcui în trupul cel supus păcatului.

5. Că Duhul cel Sfânt al învățaturii va fugi de vicleșug și Să va depărta de la cugetele ceale fără de înțăleagere și va muștra, venind strămbătatea.

6.* Că duh iubitoriu de oameni easte întelepciunea (b), nu va mântui pre cel hulitoriu cu easte duhul întelepciunei.

*Gala.
5, 22
Ieremia
17, 10